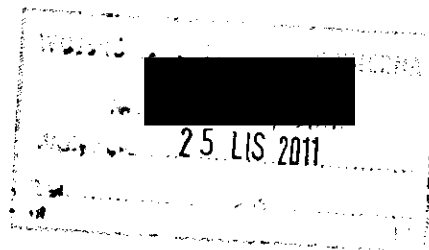

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE OBRONY NARODOWEJ

Warszawa, dnia 24 LIS. 2011

według rozdzielnika

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
KANCELARIA JAWNA NR 9

Nr [redacted]
25 LIS 2011

IV

IV

Dotyczy: uzgodnienia projektu ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych

[Handwritten signature]

Zgodnie z § 8 ust. 1 wytycznych Ministra Obrony Narodowej w sprawie działalności legislacyjnej w resorcie obrony narodowej, stanowiących załącznik do decyzji Nr 232/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 22 listopada 1999 r. (Dz. Urz. MON z 2009 r. Nr 16, poz. 189.) w załączeniu przesyłam do uzgodnienia, opracowany przez pracujący pod moim kierownictwem Zespół, projekt ustawy o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowy oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Uprzejmie proszę o przekazanie ewentualnych uwag i propozycji do przedmiotowego projektu do dnia 9 grudnia br. Niezgłoszenie uwag w określonym terminie uznane zostanie za uzgodnienie projektu.

Załącznik 1 na 2.6. str.

[Handwritten signature]

Czesław MROCZEK

USTAWA

z dnia2011 r.

**o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz ustawy
o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin**

Art. 1. W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593, późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 :
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kadra zawodowa Sił Zbrojnych dzieli się na:

 - 1) korpus oficerów zawodowych, do którego zalicza się:
 - a) oficerów młodszych,
 - b) oficerów starszych,
 - c) generałów;
 - 2) korpus podoficerów zawodowych, do którego zalicza się:
 - a) podoficerów młodszych,
 - b) podoficerów,
 - c) podoficerów starszych;
 - 3) korpus szeregowych zawodowych.”,
 - b) uchyla się ust. 4;
- 2) w art. 6:
 - a) w ust. 1:
 - w pkt 3 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) grupą lub grupami uposażenia,”,
 - pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) stopień etatowy – dla danego stanowiska służbowego w korpusie:

 - a) szeregowych zawodowych - określone dwa stopnie wojskowe,
 - b) podoficerów zawodowych - określone trzy stopnie wojskowe,
 - c) oficerów zawodowych - określony stopień wojskowy, a w odniesieniu do oficerów młodszych - określone dwa stopnie wojskowe;”,
 - b) w ust. 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 107, poz. 679, Nr 113, poz. 745, Nr 127, poz. 857, Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 22, poz. 114, Nr 112, poz. 654, Nr 122, poz. 622 i 171, poz. 1016.

„3) dowódcy jednostki wojskowej - należy przez to rozumieć dowódcę jednostki wojskowej, o której mowa w pkt 1, w której żołnierz zawodowy zajmuje stanowisko służbowe lub do której został skierowany w ramach pełnienia zawodowej służby wojskowej w rezerwie kadrowej albo w dyspozycji.”;

3) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Roszczenia wynikające ze stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej przedawniają się z upływem 3 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

2. Bieg przedawnienia roszczenia przerywa:

- 1) każda czynność przed organem właściwym do rozpatrzenia roszczenia podjęta bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia roszczenia;
- 2) uznanie roszczenia.

3. Wszczęcie postępowania określonego w art. 145, art. 154, art. 155, art. 156 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, w stosunku do decyzji wydanych na podstawie ustawy, nie może nastąpić później niż po upływie trzech lat od dnia gdy decyzje te stały się ostateczne.”;

4) w art. 11 w ust. 2:

a) w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) oficera służby kontraktowej, który posiada stopień wojskowy równy lub bezpośrednio niższy od stopnia etatowego stanowiska służbowego, na jakie ma być wyznaczony po powołaniu do służby stałej, oraz wzorową lub bardzo dobrą ocenę w ostatniej opinii służbowej,”;

b) w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) podoficera służby kontraktowej, który posiada stopień wojskowy równy lub bezpośrednio niższy od stopnia etatowego stanowiska służbowego, na jakie ma być wyznaczony po powołaniu do służby stałej, oraz wzorową lub bardzo dobrą ocenę w ostatniej opinii służbowej,”;

5) w art. 14 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Zgoda, o której mowa w ust. 3, nie jest wymagana, gdy wyznaczenie żołnierza służby kontraktowej na inne niż określone w kontrakcie stanowisko służbowe następuje z przyczyn, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1, 2 i 4.”;

6) w art. 15 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Warunkiem zawarcia kolejnego kontraktu z żołnierzem jest posiadanie przez niego ogólnej oceny wzorowej lub bardzo dobrej w ostatniej opinii służbowej.”;

7) w art. 17a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17a. 1. Osobę posiadającą stopień policyjny, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby

Kontrwywiadu Wojskowego lub Urzędu Ochrony Państwa, jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych, można powołać do służby kontraktowej, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach, za zgodą Ministra Obrony Narodowej, do służby stałej, na stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia wojskowego równorzędnego ze stopniem posiadanym w odpowiedniej służbie.”;

8) w art. 19 uchyla się ust. 2:

9) w art. 20:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Okres pozostawania żołnierza zawodowego w rezerwie kadrowej nie może być jednorazowo dłuższy niż dwa lata dla żołnierza służby stałej i sześć miesięcy dla żołnierza służby kontraktowej, z zastrzeżeniem ust. 4.”;

b) w ust. 5 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) nie nabywa prawa do urlopu wypoczynkowego i dodatkowego urlopu wypoczynkowego za ten okres;”;

10) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Art. 25a. 1. Żołnierzom zawodowym wyznaczonym na stanowiska służbowe w jednostkach wojskowych niebędących jednostkami budżetowymi, sędziom sądów wojskowych oraz prokuratorom i asesorum wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury mogą być powierzane dodatkowo funkcje.

2. Organem właściwym do powierzania i odwoływania z funkcji jest organ właściwy do wyznaczenia żołnierza na stanowisko służbowe.”;

11) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. 1. Żołnierz zawodowy podlega corocznemu opiniowaniu służbowemu.

2. Opiniowanie przeprowadza się w okresie od 1 do 30 września.

3. Opiniowaniem służbowym obejmuje się również żołnierza zawodowego skierowanego do pełnienia służby poza granicami państwa - za okres pełnienia tej służby.

4. Żołnierz wyznaczony na stanowisko służbowe poza granicami państwa podlega opiniowaniu według trybu obowiązującego w miejscu pełnienia służby.

5. Opiniowanie służbowe żołnierza zawodowego ma w szczególności:

- 1) ocenić jego wywiązywanie się z obowiązków na stanowisku;
- 2) oceniać jego kompetencje i zachowania;
- 3) wyznaczać kierunki rozwoju zawodowego i potrzeby szkoleniowe opiniowanego żołnierza.

6. Na podstawie ocen, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2, przełożony wystawia ogólną ocenę opiniowanego żołnierza zawodowego, wyrażoną w skali od 6 do 2 (wzorowa, bardzo dobra, dobra, dostateczna i niedostateczna). W przypadku uzyskania przez opiniowanego żołnierza oceny niedostatecznej ze sprawdzianu sprawności fizycznej ocena ogólna nie może być wyższa niż dostateczna.

7. Opinię służbową o żołnierzu zawodowym udostępnia się w przypadku wystąpienia o nią przez sąd, prokuratora, Żandarmerię Wojskową, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Policję, Agencję Wywiadu, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Straż Graniczną, rzecznika dyscyplinarnego lub rzecznika dyscypliny finansów publicznych - w przypadku gdy podmioty te prowadzą postępowanie dotyczące tego żołnierza.

8. Opinię służbową sporządza osobiście bezpośredni przełożony żołnierza zawodowego.

9. Przełożony jest obowiązany doręczyć, za pokwitowaniem, potwierdzoną kopię opinii służbowej żołnierzowi zawodowemu, którego ona dotyczy w terminie czternastu dni od dnia jej sporządzenia. W opinii służbowej zamieszcza się pouczenie o przysługującym żołnierzowi zawodowemu prawie wniesienia odwołania od opinii.

10. W przypadku odmowy przyjęcia opinii służbowej przez opiniowanego żołnierza, na równi z doręczeniem, o którym mowa w ust. 9, uznaje się zapoznanie opiniowanego z treścią opinii przez jej odczytanie. Przełożony poucza opiniowanego o przysługującym mu prawie do wniesienia odwołania od opinii i dokonuje o tym fakcie adnotacji w arkuszu opinii służbowej.

11. Żołnierzowi zawodowemu przysługuje prawo wniesienia odwołania od opinii służbowej do wyższego przełożonego w terminie czternastu dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wniesione po terminie nie podlega rozpoznaniu.

12. Wyższy przełożony, w terminie trzydziestu dni od dnia otrzymania odwołania, może zaskarżoną opinię służbową:

- 1) utrzymać w mocy;
- 2) zmienić ją lub uzupełnić;
- 3) uchylić i wydać nową;
- 4) uchylić, jeżeli brak było podstaw prawnych do jej sporządzenia.

13. Opinia służbowa wydana wskutek odwołania jest ostateczna.

14. Za przygotowanie i przebieg procesu opiniowania służbowego żołnierza zawodowego pełniącego zawodową służbę wojskową:

- 1) w jednostce wojskowej - odpowiada dowódca jednostki wojskowej;
- 2) poza granicami państwa - odpowiada krajowy przełożony, któremu żołnierz w tym czasie podlega.

15. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i tryb opiniowania żołnierza zawodowego, doręczania i zapoznawania go z treścią opinii służbowej oraz wnoszenia i rozpatrywania od niej odwołania;
- 3) tryb udostępniania opinii podmiotom określonym w ust. 7;
- 4) wzór arkusza opinii służbowej.

Rozporządzenie powinno uwzględniać, aby sporządzona opinia służbowa w sposób jednoznaczny wskazywała o przydatności lub braku przydatności żołnierza zawodowego na zajmowanym stanowisku służbowym, poziom i rzetelność wykonywania zadań służbowych oraz predyspozycje do zajmowania wyższych stanowisk służbowych, a wzór arkusza opinii zawierał wszystkie niezbędne dane do sporządzenia opinii służbowej, w tym dotyczące oceny ze sprawdzianu sprawności fizycznej oraz umożliwiał opiniowanemu wypowiedzenie się w sprawie dalszego przebiegu służby, a także, aby opiniowanie było oparte na zasadzie jawności dla opiniowanego żołnierza zawodowego.”;

12) art. 28 i 29 otrzymują brzmienie:

„Art. 28. Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych, na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki) może być mianowany, po odbyciu szkolenia wojskowego i zdaniu egzaminu na oficera, podoficer zawodowy lub szeregowy zawodowy, który ukończył studia wyższe i posiada wzorową ogólną ocenę w ostatniej opinii służbowej.

Art. 29. Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych, na stopień wojskowy kaprała (mata) może być mianowany, po zdaniu egzaminu na podoficera, szeregowy zawodowy, który ukończył szkołę średnią i posiada wzorową ogólną ocenę w ostatniej opinii służbowej.”;

13) w art. 37:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Żołnierz, o którym mowa w ust. 1, może powtarzać kadencję na tym samym stanowisku służbowym, z zastrzeżeniem art. 43 ust. 2 i art. 43a ust. 2.”,

b) uchyla się ust. 7;

14) art. 40 – 42 otrzymują brzmienie:

„Art. 40. 1. Wyznaczenie oficera zawodowego na wyższe stanowisko może nastąpić w zależności od wolnych stanowisk służbowych, a także od ogólnej oceny wzorowej lub bardzo dobrej w opinii służbowej.

2. Okres zajmowania stanowiska służbowego, o tym samym stopniu etatowym wynosi co najmniej trzy lata. Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych okres ten może być krótszy, nie mniej jednak niż osiemnaście miesięcy.

3. Zmiana zaszeregowania, zajmowanego przez oficera młodszego do kolejnego wyższego stopnia wojskowego i grupy uposażenia może nastąpić po upływie trzech lat zajmowania dotychczasowego stanowiska oraz uzyskaniu ogólnej oceny, wzorowej lub bardzo dobrej w ostatniej opinii służbowej. Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych okres służby na stanowisku służbowym w posiadanym stopniu wojskowym może być krótszy, nie mniej jednak niż osiemnaście miesięcy.

4. Zmiany zaszeregowania, o której mowa w ust. 3, dokonuje organ właściwy do wyznaczenia żołnierza na stanowisko służbowe rozkazem personalnym, wydanym do celów ewidencyjnych.

5. W przypadku uzyskania przez oficera zawodowego pełniącego zawodową służbę wojskową w opinii służbowej ogólnej oceny dobrej:

- 1) wyznacza się go na to samo lub inne równorzędne stanowisko służbowe;
- 2) nie zmienia się na wyższe zaszeregowania zajmowanego przez niego stanowiska służbowego.

6. W przypadku uzyskania przez oficera zawodowego pełniącego zawodową służbę wojskową w opinii służbowej ogólnej oceny dostatecznej:

- 1) wyznacza się go na to samo lub inne równorzędne stanowisko służbowe;
- 2) nie zmienia się na wyższe zaszeregowania zajmowanego przez niego stanowiska służbowego;
- 3) może być on zwolniony z zawodowej służby wojskowej.

7. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych sędziów w sądach wojskowych oraz prokuratorów w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury.

Art. 41. 1. Wyznaczenie podoficera zawodowego na kolejne wyższe stanowisko służbowe lub zmiana zaszeregowania zajmowanego przez podoficera stanowiska służbowego do kolejnego wyższego stopnia wojskowego i grupy uposażenia może nastąpić w zależności od:

- 1) wolnych stanowisk;
- 2) okresu zajmowania dotychczasowego stanowiska;
- 3) okresu służby na stanowisku służbowym w posiadanym stopniu wojskowym;
- 4) ogólnej oceny wzorowej lub bardzo dobrej w ostatniej opinii służbowej;
- 5) odbycia, w zależności od potrzeb, stosownego kursu lub szkolenia.

2. Zmiana zaszeregowania zajmowanego przez podoficera stanowiska służbowego do kolejnego wyższego stopnia wojskowego w ramach korpusu, o którym mowa w art. 4 ust. 2 pkt 2, i grupy uposażenia może nastąpić po upływie trzech lat zajmowania dotychczasowego stanowiska, uzyskaniu ogólnej oceny wzorowej lub bardzo dobrej w ostatniej opinii służbowej oraz odbyciu, w zależności od potrzeb, stosownego kursu lub szkolenia. Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych okres służby na stanowisku służbowym w posiadanym stopniu wojskowym może być krótszy, nie mniej jednak niż osiemnaście miesięcy.

3. Zmiany zaszeregowania, o której mowa w ust. 3, dokonuje organ właściwy do wyznaczenia żołnierza na stanowisko służbowe rozkazem personalnym, wydanym do celów ewidencyjnych.

4. W przypadku uzyskania przez podoficera zawodowego w opinii służbowej ogólnej oceny dobrej:

- 1) wyznacza się go na to samo lub inne równorzędne stanowisko służbowe;
- 2) nie zmienia się na wyższe zaszeregowania zajmowanego przez niego stanowiska służbowego.

5. W przypadku uzyskania przez podoficera zawodowego w opinii służbowej ogólnej oceny dostatecznej:

- 1) wyznacza się go na to samo lub inne równorzędne stanowisko służbowe;
- 2) nie zmienia się na wyższe zaszeregowania zajmowanego przez niego stanowiska służbowego;
- 3) może być on zwolniony z zawodowej służby wojskowej.

Art. 42. 1. Zmiana zaszeregowania zajmowanego przez szeregowego stanowiska służbowego do kolejnego wyższego stopnia wojskowego lub wyznaczenie na stanowisko służbowe o kolejnym wyższym stopniu wojskowym może nastąpić w zależności od:

- 1) wolnych stanowisk;
- 2) okresu służby na stanowisku służbowym w posiadanym stopniu wojskowym;
- 3) ogólnej oceny, wzorowej lub bardzo dobrej w ostatniej opinii służbowej;
- 4) odbycia, w zależności od potrzeb, stosownego kursu lub szkolenia.

2. Zmiana zaszeregowania zajmowanego przez szeregowego stanowiska służbowego do wyższego stopnia wojskowego i grupy uposażenia może nastąpić po pięciu latach służby na stanowisku służbowym w posiadanym stopniu wojskowym, uzyskaniu ogólnej oceny wzorowej lub bardzo dobrej w ostatniej opinii służbowej oraz odbyciu,

w zależności od potrzeb, stosownego kursu lub szkolenia. Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych okres służby na stanowisku służbowym w posiadanym stopniu wojskowym może być krótszy, nie mniej jednak niż trzy lata.

3. Zmiany zaszeregowania, o której mowa w ust. 2, dokonuje organ właściwy do wyznaczenia żołnierza na stanowisko służbowe rozkazem personalnym, wydanym do celów ewidencyjnych.

4. W przypadku uzyskania przez szeregowego zawodowego w opinii służbowej ogólnej oceny dobrej:

- 1) wyznacza się go na to samo lub inne równorzędne stanowisko służbowe;
- 2) nie zmienia się na wyższe zaszeregowania zajmowanego przez niego stanowiska służbowego.

5. W przypadku uzyskania przez szeregowego zawodowego w opinii służbowej ogólnej oceny dostatecznej:

- 1) wyznacza się go na to samo lub inne równorzędne stanowisko służbowe;
- 2) nie zmienia się na wyższe zaszeregowania zajmowanego przez niego stanowiska służbowego;
- 3) może być on zwolniony z zawodowej służby wojskowej.”;

15) po art. 42 dodaje się art. 42a w brzmieniu:

„42a. 1. Wyznaczenie żołnierza zawodowego na niższe stanowisko służbowe może nastąpić wyłącznie w przypadku zaistnienia przesłanek uzasadniających wypowiedzenie żołnierzowi stosunku służbowego przez organ, o których mowa w art. 114 ust. 2.

2. Wyznaczenie, o którym mowa może nastąpić za pisemną zgodą żołnierza, na stanowisko służbowe zaszeregowane do bezpośrednio niższego stopnia etatowego od zajmowanego przez żołnierza stanowiska, nie dłużej niż na trzy lata.”;

16) w art. 45 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wszczęcia kontrolnego postępowania sprawdzającego, o którym mowa w art. 33 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228).”;

17) w art. 46 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) szczegółowy tryb wyznaczania żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk;”;

18) w art. 47 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Żołnierz zawodowy wyznaczony do służby poza granicami państwa w trybie art. 24, może być skierowany do wykonywania zadań służbowych poza miejscem pełnienia służby, jednorazowo na czas nie dłuższy niż dwanaście miesięcy.”;

19) w art. 54 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z żołnierzem zawodowym, którego planuje się na koszt wojska skierować na studia lub naukę albo staż, kurs lub specjalizację w kraju lub za granicą, których koszt przekracza sześciokrotność najniższego uposażenia zasadniczego żołnierza

zawodowego, zawiera się umowę, która określa między innymi warunki zwrotu kosztów poniesionych na jego utrzymanie i naukę w przypadku przerwania, odwołania z kształcenia lub zwolnienia z zawodowej służby wojskowej, przed określonym w umowie okresem służby wojskowej, z przyczyn, o których mowa w art. 111 pkt 1, 4, 6-7, pkt 9 lit. a i pkt 11-16 oraz art. 112 ust. 1 pkt 1, w wysokości proporcjonalnej do czasu służby po zakończeniu tej nauki.”;

20) w art. 55 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) tryb odwołania ze studiów lub nauki w szkole wojskowej albo niewojskowej oraz ze stażu, kursu lub specjalizacji w kraju lub za granicą i organy właściwe w tych sprawach;”;

21) w art. 57:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Żołnierz zawodowy nie może wchodzić w skład organów spółek, innych przedsiębiorców oraz fundacji, z zastrzeżeniem ust. 1a i 2.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu :

„1a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących służbę wojskową w organach spółek kapitałowych wykonujących działalność leczniczą utworzonych przez Ministra Obrony Narodowej.”;

22) art. 60b otrzymuje brzmienie:

„60b. 1. Zwolnienie żołnierza zawodowego od zajęć służbowych z powodu choroby, zwanej dalej „zwolnieniem lekarskim”, następuje na podstawie zaświadczenia lekarskiego wystawionego zgodnie z art. 55, 57 i 58 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512 i Nr 225, poz. 1463 oraz z 2011 r. Nr 113, poz. 657), z tym, że przyczynę niezdolności do służby wskutek poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz niezdolności do służby wskutek pobrania komórek, tkanek i narządów dokumentuje się zaświadczeniem wystawionym przez lekarza na zwykłym druku.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym dzieckiem pozostającym na utrzymaniu żołnierza zawodowego w wieku do ukończenia 14 lat lub innym chorym członkiem jego rodziny.

3. Za innych członków rodziny, o których mowa w ust. 2, uważa się małżonka, rodziców, teściów, dziadków, wnuki, rodzeństwo oraz dzieci pozostające na utrzymaniu żołnierza zawodowego w wieku ponad 14 lat, jeżeli w okresie sprawowania opieki pozostają z żołnierzem zawodowym we wspólnym gospodarstwie domowym.

4. Żołnierz zawodowy, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany powiadomić dowódcę jednostki wojskowej, w której zajmuje stanowisko służbowe, o adresie swojego pobytu w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim, jeżeli przebywa pod

innym adresem zameldowania lub zamieszkania, niż ujęty w ewidencji wojskowej prowadzonej na podstawie art. 48.

5. Zaświadczenie lekarskie, o którym mowa w ust. 1, oraz informację o adresie pobytu w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim, w przypadkach o których mowa w ust. 4, żołnierz zawodowy jest obowiązany dostarczyć dowódcy jednostki wojskowej nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania zaświadczenia.”;

23) w art. 61 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Żołnierzowi zawodowemu w roku kalendarzowym, w którym został powołany do zawodowej służby wojskowej, udziela się urlopu wypoczynkowego w wymiarze proporcjonalnym do okresu pozostającego do końca danego roku kalendarzowego.

1b. Przepis ust. 1a stosuje się odpowiednio do żołnierza, o którym mowa w art. 20 ust. 1a po zakończeniu przez niego pracy poza granicami państwa w strukturach organizacji międzynarodowych lub międzynarodowych strukturach wojskowych, na podstawie umowy zawartej między tym żołnierzem a taką organizacją oraz, o którym mowa w 65a ust. 5, po zakończeniu lub zrezygnowaniu przez niego z urlopu wychowawczego.”;

24) w art. 62 po ust. 11 dodaje się ust. 11a w brzmieniu:

„11a. Żołnierz zawodowy może otrzymać zwolnienie od zajęć służbowych na czas odbywania zajęć w ramach specjalizacji.”;

25) w art. 65 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Żołnierzowi zawodowemu przysługuje urlop macierzyński i ojcowski na zasadach i w wymiarze określonym w przepisach ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.²⁾).”;

26) w art. 74 w ust. 2 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) uposażenie i należności związane ze skierowaniem żołnierza zawodowego do pełnienia służby poza granicami państwa”;

27) w art. 75 uchyla się ust. 1 i 2;

28) w art. 78 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1704, z 2010 r. Nr 105, poz. 655, Nr 135, poz. 912, Nr 182, poz. 1228, Nr 224, poz. 1459, Nr 249, poz. 1655 i Nr 254, poz. 1700 oraz z 2011 r. Nr 36, poz. 181, Nr 63, poz. 322 i Nr 80, poz. 432 i Nr 144, poz. 855.

„3a. Jeżeli w strukturze wewnętrznej jednostki wojskowej nie występuje stanowisko służbowe głównego specjalisty, to na potrzeby art. 22⁴ ust. 1 ustawy z dnia z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65, z późn. zm.³⁾) stanowisko radcy prawnego zaszeregowuje się do stanowiska służbowego o stopniu etatowym o jeden stopień niższym od stanowiska zastępcy dowódcy tej jednostki w najwyższej grupie uposażenia przewidzianej dla tego stopnia.”;

29) w art. 80:

a) w ust. 1 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) dodatek funkcyjny – za wykonywanie dodatkowych zadań związanych z powierzaniem określonej funkcji.”;

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Żołnierzom zawodowym pełniącym służbę w korpusach podoficerów zawodowych i szeregowych zawodowych przyznaje się dodatek motywacyjny – za uzyskanie w opinii służbowej oceny worowej lub bardzo dobrej oraz posiadanie odpowiedniej klasy kwalifikacyjnej, o której mowa w art. 46a.”;

30) w art. 83 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Dodatkowe uposażenie roczne przysługujące żołnierzowi zawodowemu obniza się o 1/365 za każdy dzień nieobecności w służbie spowodowany przebywaniem na zwolnieniu lekarskim z innych przyczyn, niż określone w art. 89a, jeżeli w danym roku kalendarzowym przybywał na zwolnieniu lekarskim dłużej niż 30 dni kalendarzowych.”;

31) w art. 84 po ust. 1b dodaje się ust. 1ba w brzmieniu:

„1ba. Środki funduszu, o którym mowa w ust. 1b zwiększa się o środki finansowe, które nie zostały wydatkowane na uposażenia żołnierzy zawodowych za czas zwolnienia lekarskiego i pozostawia do dyspozycji dowódców jednostek wojskowych.”;

32) w art. 89 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W okresie urlopu albo pozostawania w rezerwie kadrowej lub dyspozycji żołnierz zawodowy otrzymuje, z zastrzeżeniem art. 90 ust. 1, uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, należne na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian mających wpływ na prawo do uposażenia lub jego wysokość.”;

33) po art. 89 dodaje się art. 89a w brzmieniu:

„Art. 89a. 1. W okresie zwolnienia lekarskiego żołnierz zawodowy otrzymuje 80% uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnego na

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 200, poz. 1326 i Nr 217, poz. 1429 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 142, poz. 830.

ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych w tym czasie zmian mających wpływ na prawo do uposażenia lub jego wysokość.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do żołnierza zawodowego przebywającego na zwolnieniu lekarskim, z powodu:

- 1) wypadku pozostającego w związku ze służbą wojskową, w rozumieniu art. 5 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 83, poz. 760, z późn. zm.);
- 2) choroby przypadającej w czasie ciąży;
- 3) poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów albo poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów

- który w okresie tego zwolnienia otrzymuje 100% uposażenia, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku żołnierza zawodowego, który za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim pobrał uposażenie w pełnej wysokości, potrąca się odpowiednią część uposażenia przy najbliższym terminie płatności uposażenia lub z należności, o których mowa w art. 94 -98 albo 102 ust. 3.

4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb dokonywania potrąceń z uposażenia żołnierza zawodowego w przypadku przebywania na zwolnieniu lekarskim, uwzględniając w szczególności zaświadczenie lekarskie jako dokument stanowiący podstawę do dokonania potrącenia, sposób obliczania uposażenia oraz tryb postępowania w sprawach potrącania uposażeń w przypadku zmiany miejsca pełnienia służby wojskowej lub zwolnienia z zawodowej służby wojskowej.”;

34) w art. 90 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Należności pieniężne określone w art. 83, art. 85 i art. 94-98, przysługujące żołnierzowi zawodowemu, o którym mowa w ust. 1, art. 20 ust. 1a, art. 65a oraz art. 89a ust. 1, albo członkom jego rodziny, wypłaca się w wysokości ustalonej, z uwzględnieniem pełnej kwoty uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnego żołnierzowi na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym oraz zmian mających wpływ na prawo do uposażenia lub jego wysokość, powstałych w okresie, w którym żołnierz zawodowy otrzymywał uposażenie w niepełnej wysokości lub nie otrzymywał tego uposażenia.”.

35) po art. 97 dodaje się art. 97a w brzmieniu:

„Art. 97a. W przypadku wypowiedzenia przez żołnierza zawodowego stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej w okresie dwunastu miesięcy od dnia objęcia przez żołnierza wyższego stanowiska służbowego albo stanowiska służbowego o tym samym stopniu etatowym lecz wyższą grupą uposażenia, podstawę wymiaru należności, o których mowa w art. 94 oraz art. 95 pkt 1 i 2, ustala się przyjmując uposażenie należne żołnierzowi na poprzednio zajmowanym stanowisku służbowym.”;

36) w art. 111 uchyla się pkt 6a i 6b;

37) w art. 126:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pierwszeństwo przyjęcia do szkół podoficerskich mają szeregowi zawodowi, którzy pełnili zawodową służbę wojskową przez co najmniej pięć lat oraz posiadają wzorową ocenę w ostatniej opinii służbowej.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Osoby oraz żołnierze, o których mowa w ust. 1 i 2, wnoszą opłaty z tytułu udziału w egzaminach wstępnych do uczelni wojskowych i szkół podoficerskich.”;

38) w art. 134:

a) w ust. 1 po pkt 8a dodaje się pkt 8b w brzmieniu:

„8b) niepowołania do zawodowej służby wojskowej;”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zwolnienie ze służby kandydackiej w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 4, 8b i 9 następuje odpowiednio decyzją rektora-komendanta uczelni wojskowej, komendanta szkoły podoficerskiej lub komendanta ośrodka szkolenia.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Zwolnienie ze służby kandydackiej w przypadkach, o których mowa w art. 134 pkt 1, 3, 5 – 8a, następuje z mocy prawa z dniem uprawomocnienia się odpowiedniego orzeczenia lub z dniem, w którym decyzja stała się ostateczna albo z dniem zaistnienia okoliczności stanowiącej podstawę zwolnienia żołnierza ze służby kandydackiej.

4b. W przypadkach, o których mowa w ust. 4a, odpowiednio rektor-komendant uczelni wojskowej, komendant szkoły podoficerskiej lub komendant ośrodka szkolenia, w której żołnierz pełni służbę, stwierdza fakt zwolnienia żołnierza ze służby kandydackiej rozkazem personalnym, wydanym do celów ewidencyjnych.”;

39) art. 134a otrzymuje brzmienie:

„Art. 134a. W przypadku zwolnienia żołnierza ze służby kandydackiej na podstawie art. 134 ust. 1 pkt 4 i 9 zwalnia się go z obowiązku zwrotu kosztów, o których mowa w art. 124 ust. 6, w przypadku powołania do zawodowej służby wojskowej lub pełnienia czynnej służby wojskowej na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.”;

40) uchyla się art. 176.

Art. 2. W ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66, z późn. zm.⁴⁾) w art. 5:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podstawę wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej stanowi uposażenie należne żołnierzowi zawodowemu w ostatnim miesiącu pełnienia zawodowej służby wojskowej, z zastrzeżeniem ust. 2-5 oraz art. 32b.”;

2) uchyla się ust. 3;

3) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury lub renty rodzinnej nie uwzględnia się zmniejszenia wysokości uposażenia, następującego za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim.

„5. Podstawę wymiaru emerytury lub renty dla żołnierzy zawodowych, o których mowa w ust. 1, art. 20 ust. 1a oraz art. 65a ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, stanowi pełna kwota uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnego żołnierzowi na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym oraz uwzględnieniem zmian mających wpływ na prawo do uposażenia lub jego wysokość, powstałych w okresie, w którym żołnierz zawodowy otrzymywał uposażenie w wysokości 75 % lub nie otrzymywał tego uposażenia.”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954, z 2005 r. Nr 10, poz. 65 i Nr 130, poz. 1085, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 82, poz. 559, z 2008 r. Nr 208, poz. 1308, z 2009 r. Nr 24, poz. 145, Nr 79, poz. 669, Nr 95, poz. 785 i Nr 161, poz. 1278 oraz z 2010 r. Nr 27, poz. 141, Nr 36, poz. 204, Nr 113, poz. 745 i Nr 167, poz. 1130.

Uzasadnienie

Funkcjonujące przepisy w zakresie powoływania do zawodowej służby wojskowej, przebiegu tej służby, podstawowych uprawnień i obowiązków służbowych żołnierzy zawodowych, otrzymywania uposażenia i innych należności pieniężnych przez żołnierzy zawodowych, zwalniania z zawodowej służby wojskowej oraz przebiegu służby wojskowej kandydatów na żołnierzy zawodowych wymagają dostosowania ich do aktualnych potrzeb służby wojskowej. Praktyczne doświadczenia wynikające w głównej mierze z nowych realiów, w których znalazły się Siły Zbrojne związanych z ich pełnym uzawodowieniem oraz gruntowna przebudowa ich struktur organizacyjnych, wskazują na potrzebę nowelizacji obowiązujących rozwiązań ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593, z późn. zm.), zwanej dalej „wojskową ustawą pragmatyczną”, w niektórych aspektach pełnienia zawodowej służby wojskowej.

Głównymi celami projektowanej ustawy jest:

- 1) usprawnienie systemu rozwoju służbowego żołnierzy zawodowych i wykorzystania zasobów osobowych przez umożliwienie zaszeregowywania stanowisk służbowych oficerów młodszych i szeregowych do dwóch stopni wojskowych, a podoficerów do trzech stopni wojskowych;
- 2) usprawnienie systemu opiniowania żołnierzy zawodowych;
- 3) uszczegółowienie rozwiązań dotyczących: rezerwy kadrowej, zawierania kontraktów na pełnienie zawodowej służby wojskowej, nabywania prawa do urlopu wypoczynkowego, zwalniania od zajęć służbowych, kierowania na studia i naukę, długości okresu kierowania do wykonywania zadań poza miejscem pełnienia służby, kadencyjności;
- 4) doprecyzowanie przepisów pozwalających na powoływanie do zawodowej służby wojskowej z zachowaniem posiadanego stopnia innej służby mundurowej;
- 5) wprowadzenie możliwości powierzania żołnierzom zawodowym określonych funkcji;
- 6) wprowadzenie zasad umożliwiających żołnierzom zawodowym wchodzenie w skład organów spółek kapitałowych wykonujących działalność leczniczą utworzonych przez Ministra Obrony Narodowej;
- 7) uregulowanie kwestii dotyczących zwolnień lekarskich żołnierzy zawodowych;
- 8) przyznanie żołnierzom zawodowym prawa do urlopu ojcowskiego;
- 9) wprowadzenie zasad ograniczających odchodzenie uprawnienia żołnierzy odchodzących ze służby bezpośrednio po objęciu wyższego stanowiska służbowego;
- 10) zmniejszenie liczby podstawy zwolnienia żołnierza z zawodowej służby wojskowej;
- 11) ujęcie w ustawie kwestii finansowania z budżetu resortu obrony narodowej uposażeń i innych należności finansowych żołnierzy zawodowych pełniących służbę w jednostkach organizacyjnych resortu obrony narodowej niebędących jednostkami budżetowymi skierowanych do służby poza granicami państwa;
- 12) uszczegółowienie przepisów odnoszących się do służby kandydatów na żołnierzy zawodowych w przedmiocie wnoszenia opłaty z tytułu udziału w egzaminach

wstępnych do uczelni wojskowych i szkół podoficerskich, przesłanek zwolnienia ze służby kandydackiej, zwalniania z obowiązku zwrotu kosztów nauki żołnierzy;

- 13) rezygnacja z konieczności określania przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia, liczby stanowisk służbowych w poszczególnych korpusach kadry zawodowej Sił Zbrojnych.
- 14) wprowadzenie norm określających przedawnienie roszczeń w sprawach kadrowych.

I. W zakresie usprawnienia systemu rozwoju służbowego żołnierzy zawodowych i wykorzystania zasobów osobowych.

Celem usprawnienia systemu rozwoju służbowego żołnierzy zawodowych oraz efektywnego wykorzystania zasobów kadry zawodowej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej proponuje się wprowadzenie do ustawy przepisów umożliwiających zaszeregowanie stanowisk służbowych oficerów młodszych, podoficerów i szeregowych do kilku stopni wojskowych.

W przypadku stanowisk służbowych oficerów młodszych zakłada się zaliczenie tych stanowisk do dwóch stopni wojskowych (tzw. widełki). Żołnierz zawodowy wyznaczony na takie stanowisko będzie mógł pełnić na nim służbę przez dłuższy okres niż obecnie bez konieczności przenoszenia go na inne stanowisko. Po trzech latach służby na takim stanowisku, po uzyskaniu przez żołnierza wzorowej lub bardzo dobrej ogólnej oceny w ostatniej opinii służbowej będzie istniała możliwość zmiany zaszeregowania zajmowanego przez oficera stanowiska służbowego do wyższego stopnia wojskowego i nowej grupy uposażenia. Zmiany zaszeregowania dokonywał będzie organ uprawniony do wyznaczenia żołnierza na określone stanowisko służbowe w drodze rozkazu personalnego wydawanego do celów ewidencyjnych. Zmiana zaszeregowania dawała będzie podstawę do mianowania oficera na kolejny stopień wojskowy, bez zmiany stanowiska służbowego. Przewiduje się również, że w sytuacjach szczególnych uzasadnionych potrzebami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej okres służby na stanowisku służbowym w określonym stopniu wojskowym uprawniający do zmiany zaszeregowania będzie mógł zostać skrócony nie mniej jednak niż do osiemnastu miesięcy.

W przypadku podoficerów proponuje się zaliczanie stanowisk podoficerów do trzech stopni wojskowych (oznaczenie w etacie trzema stopniami etatowymi i odpowiednimi grupami uposażenia):

- podoficerów młodszych: kapral, starszy kapral, plutonowy,
- podoficerów: sierżant, starszy sierżant, młodszy chorąży,
- podoficerów starszych: chorąży, starszy chorąży, starszy chorąży sztabowy.

Powyższe rozwiązanie pozwoli na efektywniejsze prowadzenie polityki kadrowej w tym korpusie kadry zawodowej. Ponadto stanowić będzie instrument do uzyskania tożsamości posiadanego przez podoficera stopnia wojskowego ze stopniem etatowym zajmowanego przez niego stanowiska służbowego. Umożliwi to również mianowanie podoficerów na wyższe stopnie wojskowe bez potrzeby zmiany przez nich zajmowanych stanowisk służbowych. Zwiększy również możliwość powoływania do zawodowej służby wojskowej podoficerów rezerwy.

Spełnienie przez żołnierza określonych przesłanek (okres zajmowania dotychczasowego stanowiska; okres służby na stanowisku służbowym w posiadanym stopniu wojskowym; ogólna ocena wzorowa lub bardzo dobra w ostatniej opinii służbowej, odbycie, w zależności

od potrzeb, stosownego kursu lub szkolenia) będzie dawało możliwość zmiany zaszeregowania zajmowanego przez podoficera stanowiska do wyższego stopnia wojskowego i grupy uposażenia. Zmiany zaszeregowania dokonywał będzie organ uprawniony do wyznaczenia podoficera na stanowisko służbowe rozkazem, wydawanym dla celów ewidencyjnych. Zakłada się, że zmiana zaszeregowania będzie mogła nastąpić dopiero po trzech latach służby na stanowisku w określonym stopniu wojskowym, jednakże w szczególnych przypadkach uzasadnionych potrzebami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej okres ten będzie mógł zostać skrócony nie mniej jednak niż do osiemnastu miesięcy. **W przypadku stanowisk służbowych szeregowych** proponuje się zaliczenie tych stanowisk do dwóch stopni wojskowych.

Zakłada się, że zmiana zaszeregowania zajmowanego przez szeregowego stanowiska służbowego do kolejnego wyższego stopnia wojskowego lub wyznaczenie go na stanowisko służbowe o kolejnym wyższym stopniu wojskowym będzie mogło nastąpić w zależności od:

- wolnych stanowisk;
- okresu służby na stanowisku służbowym w posiadanym stopniu wojskowym;
- ogólnej oceny, wzorowej lub bardzo dobrej w ostatniej opinii służbowej;
- odbycia, w zależności od potrzeb, stosownego kursu lub szkolenia.

Zmiana zaszeregowania zajmowanego przez szeregowego stanowiska służbowego do wyższego stopnia wojskowego i grupy uposażenia będzie następować po pięciu latach służby na stanowisku służbowym w posiadanym stopniu wojskowym, uzyskaniu ogólnej oceny wzorowej lub bardzo dobrej w ostatniej opinii służbowej oraz odbyciu, w zależności od potrzeb, stosownego kursu lub szkolenia. W sytuacjach szczególnych jeżeli będą przemawiały za tym potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej okres służby na stanowisku służbowym w posiadanym stopniu wojskowym może być krótszy, nie mniej jednak niż trzy lata.

Przyjęte rozwiązania implikują potrzebę dokonania zmian w art. 4 w ust. 2, art. 6 w ust. 1 pkt 3 i 4 oraz art. 40-42 wojskowej ustawy pragmatycznej.

II. W zakresie usprawnienia systemu opiniowania żołnierzy zawodowych.

W celu stworzenia realnego narzędzia do oceny żołnierza i wyznaczania kierunków jego rozwoju zawodowego i potrzeb szkoleniowych istnieje konieczność przebudowy sposobu prowadzenia opiniowania służbowego żołnierzy zawodowych. Zakłada się, że żołnierze zawodowi będą podlegali corocznemu opiniowaniu służbowemu, które będzie przeprowadzane w okresie od 1 do 30 września. Opiniowaniem służbowym objęci będą również żołnierze zawodowi skierowani do pełnienia służby poza granicami państwa - za okres pełnienia tej służby. Natomiast żołnierze wyznaczeni na stanowiska służbowe poza granicami państwa podlegali będą opiniowaniu według trybu obowiązującego w miejscu pełnienia służby.

Przewiduje się, że opiniowanie służbowe będzie miało na celu w szczególności:

- ocenić wywiązywanie się żołnierza z obowiązków na stanowisku;
- ocenić kompetencje i zachowania żołnierza;
- wyznaczać kierunki rozwoju zawodowego i potrzeby szkoleniowe opiniowanego żołnierza.

Na podstawie powyżej wskazanych ocen przełożony będzie wystawiał ogólną ocenę opiniowanego żołnierza zawodowego, wyrażoną w skali od 6 do 2 (wzorowa, bardzo dobra, dobra, dostateczna i niedostateczna). W przypadku uzyskania przez opiniowanego żołnierza

oceny niedostatecznej ze sprawdzianu sprawności fizycznej ocena ogólna nie będzie mogła być wyższa niż dostateczna.

Zakłada się, że nowa pięciostopniowa skala ocen będzie dawała większe możliwości przełożonym do właściwej oceny swych podwładnych.

Opinia służbowa o żołnierzu zawodowym będzie mogła być udostępniana na zasadach obowiązujących obecnie.

Opinię służbową sporządzać będzie osobiście bezpośredni przełożony żołnierza zawodowego.

W proponowanym systemie opiniowania proponuje się odejść od określania dla żołnierza indywidualnej prognozy przebiegu służby oraz wprowadzić uniwersalny skrócony, zawierający jedynie dwie strony, arkusz opinii służbowej.

Kwestie doręczania i odwołania się od opinii służbowej przewiduje się uregulować analogicznie jak funkcjonuje to w obecnym systemie.

Kwestie dotyczące:

- 1) szczegółowych warunków i trybu opiniowania żołnierza zawodowego, doręczania i zapoznawania go z treścią opinii służbowej oraz wnoszenia i rozpatrywania od niej odwołania;
- 3) trybu udostępniania opinii określonym podmiotom;
- 4) wzór arkusza opinii służbowej
określi Minister Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia.

Przyjęte rozwiązania implikują potrzebę zmiany ust. 2 w art. 11, art. 26, art. 28, art. 29, ust. 1a w art. 80, ust. 2 w art. 126.

III. W zakresie uszczegółowienia rozwiązań dotyczących rezerwy kadrowej, zawierania kontraktów na pełnienie zawodowej służby wojskowej, nabywania prawa do urlopu wypoczynkowego, zwalniania od zajęć służbowych, kierowania na studia i naukę, długości okresu kierowania do wykonywania zadań poza miejscem pełnienia służby, kadencyjności; możliwości wyznaczania na niższe stanowisko służbowe; zaszeregowania stanowisk służbowych radców prawnych.

Rezerwa kadrowa:

Obowiązujące zasady dotyczące przenoszenia do rezerwy kadrowej określają, że jest to instytucja przeznaczona dla żołnierzy służby stałej oraz żołnierzy służby kontraktowej korzystających z urlopu wychowawczego dłuższego niż 12 miesięcy.

Proponuje się znieść ograniczenia, co do możliwości przenoszenia do rezerwy żołnierzy służby kontraktowej. Zakłada się, że projektowane rozwiązanie zwiększy efektywność wykorzystywania zasobów kadrowych, a także ułatwi planowanie rozwoju zawodowego żołnierzy zawodowych.

Proponuje się wprowadzenie zasady, że żołnierze służby stałej, tak jak obecnie, będą mogli zostać przenieszeni do rezerwy kadrowej na okres do dwóch lat. Natomiast żołnierze służby kontraktowej będą mogli być przenieszeni do rezerwy kadrowej na okres do sześciu miesięcy. Jednakże żołnierze kontraktowi kierowani na studia lub naukę w kraju i za granicę podobnie, jak żołnierze służby stałej, przenieszeni będą do rezerwy kadrowej na okres pobierania tej nauki.

Zawieranie kontraktów na pełnienie zawodowej służby wojskowej:

W tym zakresie proponuje się uregulowanie dwóch kwestii, tj.: przyznanie organom wojskowym, w niektórych przypadkach, możliwość, analogicznie jak żołnierza służby stałej, wyznaczenia żołnierza kontraktowego na stanowisko służbowe bez konieczności uzyskiwania

jego zgody oraz uzależnienia podpisania kolejnego kontraktu od posiadania przez żołnierza kontraktowego wzorowej lub bardzo dobrej ogólnej oceny w ostatniej opinii służbowej.

W odniesieniu do pierwszej kwestii proponuje się wprowadzenie zasady, że organ wojskowym będzie mógł, analogicznie jak żołnierza służby stałej, wyznaczyć żołnierza kontraktowego na stanowisko służbowe bez konieczności uzyskiwania jego zgody w przypadku, gdy wyznaczenie takie następowało będzie w związku z uznaniem żołnierza przez wojskową komisję lekarską za niezdolnego do pełnienia służby na dotychczas zajmowanym stanowisku lub likwidacja zajmowanego przez żołnierza stanowiska albo wymierzenia żołnierzowi kary dyscyplinarnej zwolnienia z zajmowanego stanowiska służbowego. Propozycja zmierza do przyspieszenia załatwiania spraw kadrowych i zmniejszenia ilości wytwarzanych dokumentów. Jednocześnie nie narusza praw żołnierza zawodowego do dobrowolności pełnienia służby wojskowej, bowiem żołnierz zawodowy w każdym czasie może wypowiedzieć stosunek służbowy zawodowej służby wojskowej.

W zakresie drugiej kwestii proponuje się uzależnienie zawarcia kolejnego kontraktu z żołnierzem kontraktowym od uzyskania przez niego wzorowej lub bardzo dobrej ogólnej oceny w opinii służbowej. Celem projektowanego rozwiązania jest wprowadzenie czynnika motywującego do wzorowego i bardzo dobrego wykonywania przez żołnierza kontraktowego obowiązków służbowych na stanowisku służbowym.

Nabywanie prawa do urlopu wypoczynkowego:

Propozycja zakłada przeniesienie do ustawy, funkcjonujących obecnie w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 30 grudnia 2009 r. w *sprawie urlopów żołnierzy zawodowych* (DZ. U. z 2010 r. Nr 2, poz. 9, z późn. zm.), przepisów określających zasady nabywania prawa do pierwszego urlopu wypoczynkowego przez osoby powołane do zawodowej służby wojskowej w trakcie roku kalendarzowego. W ocenie Rządowego Centrum Legislacji przepis ten powinien być zawarty w ustawie. Rozwiązanie to proponuje się stosować również do żołnierzy „powracających” do służby po okresie urlopu wychowawczego oraz pracy poza granicami państwa w instytucjach międzynarodowych na podstawie umowy zawartej między żołnierzem a tą organizacją.

Zwalnianie od zajęć służbowych:

Zakłada się wprowadzenie możliwości zwalniania żołnierza-lekacza uczestniczącego w specjalizacji medycznej od zajęć służbowych w jednostce wojskowej na czas trwania zajęć w ramach tej specjalizacji. Propozycja ta ma na celu ujednolicenie niespójnej praktyki w tym zakresie stosowanej przez dowódców jednostek wojskowych.

Kierowanie na studia i naukę:

Obecnie obowiązujące przepisy wojskowej ustawy pragmatycznej nie regulują trybu odwołania żołnierza zawodowego skierowanego na studia lub naukę w kraju lub za granicę. Doświadczenia w tym zakresie wskazują na potrzebę rozszerzenia upoważnienia Ministra Obrony Narodowej do uregulowanie w drodze rozporządzenia tej kwestii.

Długość okresu kierowania do wykonywania zadań poza miejscem pełnienia służby:

Obecnie postanowienia wojskowej ustawy pragmatycznej określają, że dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy jest wyznaczony na stanowisko służbowe, może skierować tego żołnierza do wykonywania zadań służbowych poza jednostką, na czas nie dłuższy niż sześć miesięcy w ciągu roku kalendarzowego.

Zakładane zmiany wojskowej ustawy pragmatycznej zmierzają do wprowadzenia możliwości wydłużenia do 12 miesięcy okresu kierowania żołnierza zawodowego wyznaczonego na

stanowisko służbowe poza granicami do wykonywania zadań poza miejscem pełnienia służby. Konieczność wydłużenia okresu kierowania żołnierza do wykonywania zadań służbowych związana jest z realizacją przez żołnierzy określonych zadań w ramach międzynarodowych struktur wojskowych, w których pełnią służbę.

Kadencyjność:

Zakłada się, że kadencyjność nadal będzie funkcjonowała jedynie w ramach służby stałej. Żołnierze zawodowi będą mogli powtarzać kadencję na zajmowanych stanowiskach służbowych bez ograniczeń. Jednakże od tej zasady będą istniały wyjątki. Zakłada się, że na określonych stanowiskach służbowych będzie istniała możliwość pełnienia służby jedynie przez dwie kadencje. Dotyczy to stanowisk służbowych (prezydenckich):

- - Szefa Sztabu Generalnego WP,
- - dowódców rodzajów Sił Zbrojnych,
- - Dowódcy Operacyjnego Sił Zbrojnych,
- Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych.

Możliwość wyznaczania na niższe stanowisko służbowe:

Proponuje się wprowadzenie możliwości wyznaczania żołnierzy na niższe od zajmowanego stanowisko służbowe. Jednakże wyznaczania na takie stanowisko będzie mogło nastąpić pod warunkiem, że:

- zlikwidowano dotychczas zajmowane przez żołnierza stanowisko służbowe,
- żołnierz wyraził zgodę na wyznaczenie na niższe stanowisko służbowe,
- stanowisko jest zaszeregowane tylko o jeden stopień etatowy niżej niż zajmowane dotychczas stanowisko,
- żołnierz zachowuje prawo do stawki uposażenia,
- wyznaczenie następuje na okres nie dłuższy niż 3 lata.

Zaszeregowanie stanowisk służbowych radców prawnych:

W związku z roszczeniami radców prawnych – żołnierzy zawodowych i niekorzystnymi dla resortu obrony narodowej rozstrzygnięciami sądów administracyjnych na tle rozbieżności pomiędzy ustawą o radcach prawnych a wojskową ustawą pragmatyczną istnieje potrzeba doprowadzenia do spójności tych aktów prawnych w zakresie uposażeń tej grupy żołnierzy zawodowych.

Istota rozbieżności polega na tym, że sądy przyznają radcom prawnym pełniącym służbę w jednostkach wojskowych, w których nie występuje stanowisko głównego specjalisty (niezależnie od ich stopnia wojskowego) uposażenia głównego specjalisty w komórce organizacyjnej MON, przewidziane dla pułkownika, w grupie 16A. Proponuje się, że w przypadku gdy w etacie jednostki wojskowej nie występuje stanowisko głównego specjalisty, stanowisko służbowe radcy prawnego, o którym mowa w art. 22⁴ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65, z późn. zm.) zaszeregowywane będzie do stanowiska służbowego o stopniu etatowym o jeden stopień niższym od stanowiska zastępcy dowódcy tej jednostki w najwyższej grupie uposażenia przewidzianej dla tego stopnia.

Przyjęte rozwiązania implikują potrzebę dodania w art. 14 ust. 3a, art. 42a, w art. 47 ust. 1a, w art. 55 w ust. 1 pkt 1, w art. 61 ust. 1a i 1b, w art. 62 ust. 11a, w art. 78 ust. 3, uchylenia ust. 2 w art. 19, ust. 7 w art. 37, art. 176 oraz zmianę ust. 3 a art. 15, ust. 2 w art. 20, ust. 6 w art. 37, ust. 1 w art. 54.

IV. W zakresie doprecyzowania przepisów pozwalających na powoływanie do zawodowej służby wojskowej z zachowaniem posiadanego stopnia innej służby mundurowej.

Obecne brzmienie art. 17a w ust. 1 wojskowej ustawy pragmatycznej, jednoznacznie nie określa do jakiej formy zawodowej służby wojskowej (kontraktowej lub stałej) może być powołana osoba posiadająca stopień policyjny, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Urzędu Ochrony Państwa. Celem projektowanego rozwiązania jest uściślenie dotychczasowych postanowień określając, że wymienione wyżej osoby będą - jako zasada - powoływane do służby kontraktowej. Pierwszy osiemnastomiesięczny kontrakt będzie traktowany, jako swoisty okres próbny pozwalający ocenić przydatność żołnierza do służby wojskowej. Okres ten będzie również stwarzał możliwość żołnierzowi powołanemu w tym trybie ocenić swoją decyzję o wstąpieniu do armii.

Wyjątkowo, tylko za zgodą Ministra Obrony Narodowej, osoba posiadająca stopień innej służby będzie mogła będzie zostać powołana bezpośrednio do służby stałej.

Przyjęte rozwiązanie implikuje potrzebę dokonania zmian w art. 17a ust. 1.

V. W zakresie wprowadzenia możliwości powierzania żołnierzom zawodowym określonych funkcji.

W dotychczasowym stanie prawnym istnieją specjalności, w których pełnienie zawodowej służby wojskowej opiera się nie tylko o przepisy wojskowej ustawy pragmatycznej lecz wynika także z innych ustaw. Dotyczy to w szczególności sędziów, prokuratorów wojskowych jednostek prokuratury, nauczycieli akademickich, żołnierzy pełniących służbę w instytutach badawczych oraz jednostkach niebędących jednostkami budżetowymi - np. SPZOZ. W przypadku wymienionych zawodów i instytucji obok stanowisk służbowych występują funkcje (niejednokrotnie powierzane w trybie wyboru), które pełnią określone osoby, niezależnie od zajmowanego stanowiska.

Dotychczasowa praktyka wykazała, że przyjęty w przepisach pragmatycznych system pełnienia zawodowej służby wojskowej jedynie na stanowiskach służbowych nie daje możliwości zagospodarowania żołnierza po zakończeniu pełnienia (odwołaniu lub rezygnacji) danej funkcji.

Dlatego też proponuje się rozwiązanie polegające na powierzaniu żołnierzom wyznaczanym na stanowiska w tych placówkach dodatkowej funkcji.

Powierzenie dodatkowej funkcji nie będzie wiązało się ze zwolnieniem z zajmowanego stanowiska i wyznaczeniem na inne (oznaczone wyższym stopniem etatowym i wyższą grupą uposażenia). Rekompensowanie wykonywania dodatkowych zadań wnikających z powierzenia określonej funkcji następowało będzie w drodze przyznania żołnierzom stosownego dodatku finansowego.

Żołnierze odwołani z wykonywania dodatkowej funkcji (rezygnujący z niej lub kończący kadencję - w przypadku, gdy powierzenie funkcji nastąpiło w związku z wyborem) byłiby pozbawiani jedynie dodatku finansowego związanego z jej pełnieniem, jednakże nadal pozostawaliby na stanowisku, na które byli wyznaczeni.

Przyjęte rozwiązanie implikują potrzebę dodania art. 25a, oraz pkt 4 w art. 80 w ust. 1.

VI. W zakresie wprowadzenia zasad umożliwiających żołnierzom zawodowym wchodzenie w skład organów spółek kapitałowych wykonujących działalność leczniczą utworzonych przez Ministra Obrony Narodowej.

W świetle obecnie obowiązujących rozwiązań żołnierz zawodowy nie może wchodzić w skład organów spółek, innych przedsiębiorców oraz fundacji. Jednakże wprowadzenie przez ustawę z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej możliwości zorganizowania podmiotów wykonujących działalność leczniczą w formie spółek kapitałowych utworzonych przez Ministra Obrony Narodowej implikuje konieczność stworzenia podstaw umożliwiających żołnierzom zawodowym wchodzenie w skład organów takich spółek.

Przyjęte rozwiązanie implikuje potrzebę zmiany ust. 1 w art. 57 i dodanie w art. 57 ust. 1a.

VII. W zakresie uregulowania kwestii dotyczących zwolnień lekarskich żołnierzy zawodowych.

Proponuje się, że zwolnienie żołnierza zawodowego od zajęć służbowych z powodu choroby, będzie następowało na podstawie zaświadczenia lekarskiego wystawionego zgodnie z art. 55, 57 i 58 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512 i Nr 225, poz. 1463 oraz z 2011 r. Nr 113, poz. 657), z tym, że przyczynę niezdolności do służby wskutek poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz niezdolności do służby wskutek pobrania komórek, tkanek i narządów dokumentowane będzie zaświadczeniem wystawionym przez lekarza na zwykłym druku. Zasady te proponuje się również stosować odpowiednio w przypadku konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym dzieckiem pozostającym na utrzymaniu żołnierza zawodowego w wieku do ukończenia 14 lat lub innym chorym członkiem jego rodziny. Za innych członków rodziny uważać się będzie małżonka, rodziców, teściów, dziadków, wnuki, rodzeństwo oraz dzieci pozostające na utrzymaniu żołnierza zawodowego w wieku ponad 14 lat, jeżeli w okresie sprawowania opieki pozostają z żołnierzem zawodowym we wspólnym gospodarstwie domowym.

Żołnierz zawodowy, który uzyska zwolnienie lekarskie będzie obowiązany powiadomić dowódcę jednostki wojskowej, w której zajmuje stanowisko służbowe, o adresie swojego pobytu w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim, jeżeli przebywa pod innym adresem zameldowania lub zamieszkania, niż ujęty w ewidencji wojskowej prowadzonej na podstawie art. 48 wojskowej ustawy pragmatycznej. Natomiast zaświadczenie lekarskie oraz informację o adresie pobytu w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim żołnierz zawodowy będzie obowiązany dostarczyć dowódcy jednostki wojskowej nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania zaświadczenia.

Zakłada się również, że uzyskanie przez żołnierza zawodowego zwolnienia lekarskiego będzie miało wpływ na sferę jego finansów.

Przyjęto, że w okresie zwolnienia lekarskiego żołnierz zawodowy będzie otrzymywał 80% uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych w tym czasie zmian mających wpływ na prawo do uposażenia lub jego wysokość.

Obniżenie uposażenia nie będzie stosowane do żołnierza zawodowego przebywającego na zwolnieniu lekarskim, z powodu:

- 1) wypadku pozostającego w związku ze służbą wojskową, w rozumieniu art. 5 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 83, poz. 760, z późn. zm.);
- 2) choroby przypadającej w czasie ciąży;

- 3) poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów albo poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów.

W wymienionych przypadkach żołnierz zawodowy otrzymywał będzie 100% uposażenia.

Przyjęto, że środki finansowe, które nie zostały wydatkowane na uposażenia żołnierzy zawodowych za czas zwolnienia lekarskiego pozostawia się do dyspozycji dowódców jednostek wojskowych (zwiększą środki funduszu na nagrody i zapomogi).

Zakłada się również, że dodatkowe uposażenie roczne przysługujące żołnierzowi zawodowemu będzie obniżane o 1/365 za każdy dzień nieobecności w służbie spowodowany przebywaniem na zwolnieniu lekarskim, jeżeli w danym roku kalendarzowym przybywał będzie na zwolnieniu lekarskim dłużej niż 30 dni kalendarzowych.

Przyjęte rozwiązania implikują potrzebę dodania art. 60b, w art. 83 ust. 4a, w art. 84 ust. 1ba, art. 89 a i zmiany ust. 1 w art. 89, ust. 2 w art. 90 oraz zmianę art. 5 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (dz. U z 2004 r. Nr 8, poz. 66, z późn. zm.)

VIII. W zakresie przyznania żołnierzom zawodowym prawa do urlopu ojcowskiego.

Dotychczasowe rozwiązania nie przewidywały przyznawania żołnierzom zawodowym urlopu ojcowskiego. Mając na uwadze ochronę macierzyństwa i rodzicielstwa proponuje się przyznać żołnierzom zawodowym prawo do urlopu ojcowskiego udzielanego na zasadach określonych w Kodeksie pracy. Podobne rozwiązania funkcjonują w pragmatykach służbowych innych służb mundurowych.

Przyjęte rozwiązanie implikują potrzebę zmiany ust. 1 w art. 65.

IX. W zakresie wprowadzenia zasad ograniczających uprawnienia żołnierzy odchodzących ze służby bezpośrednio po objęciu wyższego stanowiska służbowego.

W celu ograniczenia wypowiedzeń stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej przez żołnierzy wyznaczonych na wyższe stanowiska służbowe, którzy bezpośrednio po takim wyznaczeniu wypowiadają stosunek zawodowej służby wojskowej, proponuje się wprowadzenie dodatkowego przepisu, zgodzić z którym podstawę ustalania wysokości świadczeń przysługujących z tytułu zwolnienia ze służby (tj. odprawa, ekwiwalent za urlop oraz świadczenie należne przez okres roku po zwolnieniu ze służby – w wysokości 12 uposażeń) stanowiłoby uposażenie należne żołnierzowi na poprzednio zajmowanym stanowisku służbowym.

Przyjęte rozwiązanie implikuje potrzebę dodania art. 97a.

X. W zakresie zmniejszenia liczby podstaw zwolnienia z zawodowej służby wojskowej.

Mając na uwadze dotychczasowe doświadczenia oraz zaproponowane zmiany w systemie opiniowania służbowego żołnierzy zawodowych proponuje się dokonać zmian w podstawach zwolnienia żołnierza z zawodowej służby wojskowej. Zakłada się zniesienie dwóch przesłanek zwolnienia żołnierza z zawodowej służby wojskowej, tj. uzyskanie dwóch niedostatecznych ocen ze sprawdzianu sprawności fizycznej oraz niezłożenie w określonym terminie po uprzednim wezwaniu oświadczenia o stanie majątkowym.

Ocena ze sprawdzianu sprawności fizycznej jest jedną z częściowych ocen wyszkolenia wojskowego żołnierza zawodowego i tym samym nie powinna stanowić samodzielnej

podstawy zwolnienia go z zawodowej służby wojskowej. Natomiast niezłożenie oświadczenia majątkowego w odpowiednim czasie powinno będzie rozpatrywane jako naruszenie przepisów dyscyplinarnych.

Przyjęte rozwiązanie implikuje potrzebę uchylenia pkt 6a i 6b w art. 111.

XI. W zakresie ujęcia w ustawie kwestii finansowania z budżetu resortu obrony narodowej uposażeń i innych należności finansowych żołnierzy zawodowych pełniących służbę w jednostkach organizacyjnych resortu obrony narodowej niebędących jednostkami budżetowymi skierowanych do służby poza granicami państwa.

Proponuje się ustawowe uregulowanie kwestii finansowania z budżetu resortu obrony narodowej uposażeń i innych należności pieniężnych żołnierzy zawodowych pełniących służbę w jednostkach organizacyjnych resortu obrony narodowej niebędących jednostkami budżetowymi, skierowanych do pełnienia służby poza granicami państwa. Proponowane rozwiązanie zapewni, że koszty związane z uposażeniem i innymi należnościami pieniężnymi żołnierzy skierowanych do służby poza granicami państwa nie będą obciążały wskazanych podmiotów.

Przyjęte rozwiązanie implikuje potrzebę dodania pkt 8 w ust. 2 art. 74.

XII. W zakresie uszczegółowienia przepisów odnoszących się do służby kandydatów na żołnierzy zawodowych.

Zakłada się uszczegółowienie przepisów dotyczących służby kandydackiej w zakresie:

- a) opłaty z tytułu udziału w egzaminach wstępnych do uczelni wojskowych i szkół podoficerskich,
- b) wprowadzenia nowej przesłanki zwolnienia ze służby kandydackiej,
- c) rozdzielenia przesłanek zwolnienia ze służby kandydackiej powodujących zwolnienie z mocy prawa i tych, w których zwolnienie następuje decyzją komendanta szkoły wojskowej (analogicznie, jak w przypadku zwolnień żołnierzy zawodowych),
- d) zwalniania z obowiązku zwrotu kosztów nauki żołnierzy, którzy nie ukończyli nauki w szkole wojskowej a po zwolnieniu ze służby kandydackiej zostali powołani do zawodowej służby wojskowej.

Ad. a) Proponuje się uściślenie przepisów w tym zakresie określając, że opłaty będą wnoszą tylko przez osoby pretendujące do uczelni wojskowych i szkół podoficerskich. Za egzaminy w ośrodkach szkolenia nie będą wnoszone opłaty.

Ad. b) Praktyka wskazuje, że istnieje potrzeba ustalenia sytuacji prawnej żołnierzy, którzy po ukończeniu szkoły wojskowej nie stawiają się do zawodowej służby wojskowej. W związku z tym żołnierz taki pozostaje nadal żołnierzem służby kandydackiej. Natomiast w obecnym stanie prawnym nie ma podstawy do zwolnienia żołnierza ze służby kandydackiej w takim przypadku. Tym samym istnieje konieczność wprowadzenia kolejnej przesłanki zwolnienia żołnierza ze służby kandydackiej, tj. niepowołanie do zawodowej służby wojskowej.

Ad. c) Proponuje się, by zwolnienie ze służby kandydackiej w przypadkach, o których mowa w art. 134 ust. 1 pkt 2, 4, 8b i 9 następowało odpowiednio decyzją rektora-komendanta uczelni wojskowej, komendanta szkoły podoficerskiej lub komendanta ośrodka szkolenia. Natomiast zwolnienie ze służby kandydackiej w przypadkach, o których mowa w art. 134 pkt 1, 3, 5 – 8a, będzie następowało z mocy prawa z dniem uprawomocnienia się odpowiedniego orzeczenia lub z dniem, w którym decyzja stała się ostateczna albo z dniem zaistnienia okoliczności stanowiącej podstawę zwolnienia żołnierza ze służby kandydackiej. We

wskazanych przypadkach odpowiednio rektor-komendant uczelni wojskowej, komendant szkoły podoficerskiej lub komendant ośrodka szkolenia, w którym żołnierz pełni służbę, stwierdzał będzie fakt zwolnienia żołnierza ze służby kandydackiej rozkazem personalnym, wydanym do celów ewidencyjnych.

Ad. d) Proponuje się, aby w przypadku zwolnienia żołnierza ze służby kandydackiej na podstawie art. 134 ust. 1 pkt 4 i 9 wojskowej ustawy pragmatycznej, który następnie zostanie powołany do zawodowej służby wojskowej lub pełnienia czynnej służby wojskowej na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, zostawał zwolniony z obowiązku zwrotu kosztów, o których mowa w art. 124 ust. 6 wojskowej ustawy pragmatycznej.

Przyjęte rozwiązania implikują potrzebę zmiany ust. 4 w art. 126, ust. 4 w 134, art. 134a, dodania pkt 8a w ust. 1 art. 134, ust. 4a i 4b w 134.

XIII. W zakresie rezygnacji z konieczności określania przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia, liczby stanowisk służbowych w poszczególnych korpusach kadry zawodowej Sił Zbrojnych.

W obecnej treści przepis artykułu 4 ust. 4 ustawy pragmatycznej zbędnie ogranicza elastyczność tworzenia i funkcjonowania poszczególnych struktur Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz ich uzupełnienia stanem osobowym. Ponadto ustanowienie dla Rady Ministrów upoważnienia do określania w drodze rozporządzenia liczebności Sił Zbrojnych, z podziałem na poszczególne korpusy kadry, skutkuje utrudnieniami w trwającym procesie ich przekształceń.

Powyższy przepis utrudnia możliwość podejmowania działań interwencyjnych w zakresie kształtowania struktur organizacyjnych Sił Zbrojnych RP odpowiadających potencjalnym zagrożeniom, które mogą się pojawiać i wymagać podjęcia niezwłocznych decyzji organizacyjnych, stosownie do kompetencji Ministra Obrony Narodowej w zakresie tworzenia i likwidacji jednostek wojskowych oraz nadawania im etatów. Szczególnie prawnie określone limity w poszczególnych korpusach, niewystępujące w innych pragmatykach służb mundurowych, ograniczają działalność planistyczno-organizacyjną i politykę kadrową w długiej perspektywie. Osiągnięcie bowiem i zachowanie określonych limitów osobowych w danym korpusie, bez uwzględnienia potrzeb operacyjnych i zagrożeń strategicznych, oznacza niejednokrotnie konieczność zwalniania z zawodowej służby wojskowej całych grup żołnierzy, po to aby sprostać określonym limitom.

Podkreślić należy, że obecnie liczebność etatową Sił Zbrojnych, zarówno ogólną, jak i podział na poszczególne korpusy kadry zawodowej, a także na poszczególnych dysponentów środków etatowych określana jest każdorazowo w programach rozwoju Sił Zbrojnych RP oraz opracowanych na ich podstawie planach dziedzinowych i funkcjonalnych. Wielkości te są pochodną zmian organizacyjnych planowanych do realizacji w poszczególnych okresach planistycznych. Jednocześnie, w programach rozwoju Sił Zbrojnych RP określone są także stany ewidencyjne oraz średnioroczne żołnierzy, w podziale na korpusy kadry. Ponadto, liczba żołnierzy zawodowych w poszczególnych korpusach kadry zawodowej doprecyzowana jest corocznie w decyzji budżetowej Ministra Obrony Narodowej.

W konsekwencji uchylecia przywołanego art. 4 ust. 4 kwestie dotyczące liczebności Sił Zbrojnych RP byłyby jednak nadal unormowane w ustawie z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2009 r. Nr 67, poz. 570, z późn. zm.), która w art. 3 stanowi, iż liczebność Sił Zbrojnych wynosi nie więcej niż 150 tys. stanowisk etatowych żołnierzy, w tym nie mniej niż 1/2 stanowisk przeznaczają się dla żołnierzy zawodowych, a z tego nie więcej niż 1/3 dla oficerów (*wpływ Sejmu RP na liczebność Sił Zbrojnych*).

W przypadku Sił Zbrojnych RP istotną rolę odgrywa cykl planistyczny ich rozwoju, oparty na udziale w nim poszczególnych organów władzy państwowej. W ramach tego cyklu, Prezydent RP, określając kierunki rozwoju Sił Zbrojnych, może też formułować zalecenia w zakresie ich liczebności (*wpływ Prezydenta RP na liczebność Sił Zbrojnych*, podstawa prawna: art. 5 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.).

Natomiast Rada Ministrów, wydając wytyczne do programowania, może określać docelową liczebność SZ RP do osiągnięcia na koniec danego okresu planistycznego (*wpływ Rady Ministrów na liczebność Sił Zbrojnych*, podstawa prawna: art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej).

Na podstawie powyższych dokumentów, Minister Obrony Narodowej, wydając *Program rozwoju Sił Zbrojnych RP*, określa w tym programie szczegółowo liczebność Sił Zbrojnych, w tym liczbę stanowisk w ramach poszczególnych korpusów (*kompetencja Ministra Obrony Narodowej do szczegółowego określania szczegółowej liczebności Sił Zbrojnych*, podstawa prawna art. 4 ust. 3 ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej).

Uwzględniając powyższe, podkreślenia wymaga zatem, że liczebność Sił Zbrojnych RP, zarówno etatowa, jak i ewidencyjna określana jest w szeregu dokumentach planistycznych i dyrektywnych, na kształtowanie których wpływ mają poszczególne organy władzy państwowej, właściwe w sprawach obronnych i Sił Zbrojnych RP. Ponadto kwestie dotyczące liczebności Sił Zbrojnych są aktualnie już unormowane ustawowo, a dodatkowe regulacje w tym zakresie w ustawie pragmatycznej, powodują zbędną kolizję norm prawnych oraz nie zapewniają niejawności kształtowania szczegółowych stanów etatowych).

Przyjęte rozwiązanie implikuje potrzebę uchylecia ust. 4 w art. 4.

XIV. W zakresie wprowadzenia norm określających przedawnienie roszczeń w sprawach kadrowych.

Instytucja „przedawnienia roszczeń w sprawach kadrowych” zarówno w zakresie dochodzenia roszczeń finansowych, jak i możliwości skarżenia decyzji kadrowej ma na celu wyłączenie możliwości wzruszania przez byłych żołnierzy zawodowych decyzji kadrowych wydanych kilka czy kilkanaście lat wcześniej na podstawie ówczesnie obowiązującego stanu prawnego. Dotychczasowa praktyka wskazuje, że niejednokrotnie żołnierze występują – po wielu latach – z wnioskami, którymi zaskarżają wydane przed wielu laty decyzje kadrowe, zarzucając im naruszenie obecnie obowiązującego prawa, które odmiennie reguluje przedmiotowe kwestie. Mając na względzie wyrażoną w Kodeksie postępowania administracyjnego zasadę trwałości decyzji administracyjnych proponuje się, żeby decyzji kadrowych nie można było zaskarżać w trybach szczególnych po upływie trzech lat od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. Rozwiązanie to ma na celu zwiększenie przejrzystości reguł prawnych oraz ograniczenie liczby bezpodstawnych wniosków byłych żołnierzy zawodowych, a tym samym nieuzasadnionego rozpatrywania spraw przez organy wojskowe i sądownictwo administracyjne. Zasada ekonomiki postępowań administracyjnych wskazuje, że wprowadzenie instytucji przedawnienia roszczeń w sprawach kadrowych, podobnej w swej istocie do instytucji przedawnienia roszczeń w sprawach pracowniczych (art. 291 § 1 Kodeksu pracy) byłoby uzasadnione w kontekście jednoznacznego kształtowania uprawnień żołnierzy oraz organów wojskowych w sprawach kadrowych.

Przyjęte rozwiązanie implikuje potrzebę dodania art. 8a oraz uchylecia ust. 1 i 2 w art. 75.

XV. W zakresie zmian redakcyjnych.

Konsekwencją zmiany ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228) jest zmiana treści pkt 2 w ust. 2 w art. 45. Zakłada ona przeniesienie żołnierza zawodowego do rezerwy kadrowej wskutek wszczęcia postępowania kontrolnego, o którym mowa w art. 33 powołanej ustawy.

Zakłada się wyeliminowanie konieczności regulowania w dwóch rozporządzeniach Ministra Obrony Narodowej wydanych na podstawie art. 46 i art. 55 wojskowej ustawy pragmatycznej, tej samej materii, tj. trybu, organizacji oraz kierowania żołnierzy na kursy specjalistyczne i szkolenie oraz staż. Proponuje się uregulowanie tej problematyki wyłącznie w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 55 wojskowej ustawy pragmatycznej.

Proponuje się wprowadzenie legalnej definicji „dowódcy jednostki wojskowej”, co wyeliminuje wątpliwości interpretacyjne w tym zakresie. Przyjęto, że jeżeli w ustawie jest mowa o „dowódcy jednostki wojskowej” należało będzie przez to rozumieć dowódcę jednostki wojskowej, o której mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 wojskowej ustawy pragmatycznej, w której żołnierz zawodowy zajmuje stanowisko służbowe lub do której został skierowany w ramach pełnienia zawodowej służby wojskowej w rezerwie kadrowej albo w dyspozycji.

Przyjęte rozwiązania implikują potrzebę zmiany pkt 2 w ust. 2 w art. 45, oraz pkt 2 w ust. 1 w art. 46 oraz dodanie w art. 6 w ust. 2 pkt 3.